

Zadnje vesti

Nepremenjeno, oblačno, deževno, mrzlo, sneg z najvišjo temperaturo 47, najnižjo 35 stopinj, je vremenska napoved za danes. Približno enako je skoraj povsod. Razliko dela Idaho, ki ima na gorah solnce, sneg se topi, vode naraščajo in so nekatere reke že prestopile bregove. V obeh Dakotaah imajo celo hud sneg.

Šef ruske komunistične stranke je nastopil včeraj v Londonu z grožnjami. Očitno razočaran nad hladnimi Angleži, je trdil, da Sovjetska zveza vodi v letalstvu in atomskih bombah. Da ima prevozna letala, ki lahko z atomsko bombo in vodikovo bombo, katere nosi, pristane kjerkoli. Dalje, da je Sovjetska zveza kot prva napravila poskus eksplozije vodikove bombe, da jo je odvrgla iz letala. Hruščev je označil Eisenhowerjev predlog, da se kontrolirajo vojaške naprave po posameznih državah kot to predlaga ameriški predsednik Eisenhower za nepraktičen.

Ameriški državni tajnik John Foster Dulles ima danes tiskovno konferenco. Odgovarjati bo moral na vprašanja kaj misli o zadnjih izjavah Hruščeva, ki so imele v Ameriki precej neprijeten odmev.

Federalno vrhovno sodišče je razsodilo, da je proti-ustavno tudi ločevanje po plemenih pri avtobusih. V Montgomery, Alabama, je vodstvo avtobusne družbe odredilo, da naj se v današnjem dnu uvede enakopravnost, da so sedeži v avtobusih pač za vse in se ne more predpisovati kam naj se kdo vsede. Vsa stvar pa najbrže ne bo šla tako gladko. Črnci v Montgomery, ki so bojkotirali mestni avtobus od 5. decembra lanskega leta, zahtevajo, da dobijo tudi svoje voznike črnce. Na drugi strani pa so stali domači zakonodajalci, ki zopet trdijo, da jih sodba federalnega sodišča ne briga. To sodišče, da je prekorajčilo svoj delokrog.

Na Cipru so se spopadli sedaj Grki, katerih je na otoku 400.000, in Turki, katerih je 100.000. V glavnem mestu Nicosia sta bila ubita dva Turka, na desetine pa ranjenih. Turki so začeli paliti grške hiše.

Predsednik izvršilnega odbora republikanske stranke Hall je napovedal, da bo republikanski podpredsedniški kandidat sedanjí podpredsednik Richard Nixon. To je skoraj gotovo. Vsekar je zanimivo, da je Hall odklonil Frank Laucheta kot morebitnega podpredsedniškega kandidata na listi Eisenhowerja. O Lauchetu je dejal, da je sicer prijatelj Eisenhowerja, voli pa demokratsko.

Včeraj je v New Yorku 25-letna Carmen Medina porodila četvorčrke dva dekleta in dve deklici. Medina je v 13 mesecih porodila šest otrok. Prvi porod sta bila dvojčka — dve deklici. Njen mož je strojni delavec, ki zasluži \$40 na teden.

Občinski svet Clevelanda je odobril vsoto \$800.000 kot povščino za mestne delavce. Ali bo do prizadetosti to povščino zadovoljni ali ne, se bo videlo. Povščina naj velja od 15. aprila. Sicer pa bo vprašanje povščina plač itak na dnevnem redu pri primarnih volitvah, ki se vršijo dne 8. maja.

STEVENSON IN EISENHOWER--PRIMARNE V PENNSYLVANII

PHILADELPHIA, 24. aprila—Danes se vršijo v državi Pennsylvaniji primarne volitve. Registriranih volilnih upravičencev je 4.970.195. Stala si bosta nasproti na demokratski strani Adlai Stevenson, na republikanski strani pa predsednik Eisenhower. Tudi to pot bo nastalo vprašanje, ali so izidi primarnih volitev važni, ali pa bo lahko vse drugače pri pravih volitvah meseca novembra leta 1956.

Adlai Stevenson je nastopil v Washingtonu in se je bavil z ameriško zunanjo politiko, kot je vodita Eisenhower in njegov državni tajnik John Foster Dulles. Stevenson je trdil, da Eisenhower ne naliva Amerikancem čistega vina v kozarec, ko trdi, da se splošni svetovni položaj za Ameriko zboljšuje. Stevenson misli nasprotno, da je sedanje stanje zunanje politično vzeto za Ameriko slabše, kot je bilo pred tremi leti, ko je Eisenhower nastopil svojo službo. Vodstvo demokratskega sveta, katerega si lasti Amerika, je negotovo.

(Prinesli smo vest, da so bili povprašani glavni uredniki važnih ameriških časopisov o tem, kaj mislijo—ali Združene države v mrzli vojni s Sovjetsko zvezo pridobivajo ali pa izgubljajo tla. V razmerju kakor dve tretjini proti ena so se glavni uredniki izrazili, da se ameriški položaj v svetu slabša. Dali bi torej v večini prav tudi Adlaiu Stevensonu, ki je bistveno trdil isto.

Eisenhower bo imenoval posebno komisijo odličnih ameriških privatnikov, ki naj s svojimi nasveti pomagajo tistim, ki so v Washingtonu uradno odgovorni za vodstvo ameriške zunanje politike.

Demokratski kandidat senator Estes Kefauver je to potrebo enako povdaril in pozdravil sklep Eisenhowerja. Kefauver se je pridružil na drugi strani Adlaiu Stevensonu ter, kakor Adlai Stevenson, predlagal, da naj opustimo nadaljne eksplozije vodikovih bomb na Pacifiku.

Eisenhower nepremagljiv? Vodstvo demokratske stranke opozarja na izide volitev, ki so se vršile v dobi predsednikovanja Eisenhowerja. Leta 1954 so se vršile volitve v kongres in so volilni izidi bili za demokratsko stranko nadvse ugodni. Demokratska stranka je enako pridobila devet sedežev guvernerjev, izgubila nobenega; pridobila v državnih zbornicah 500 novih sedežev, izgubila samo pet.

Izvršene primarne volitve so dale demokratski stranki dobre uspehe. Izidi volitev v Minnesoti leta 1952 so pokazali, da so se volilci izrazili za republikansko stranko.

Družba May Co. je včeraj začela s temeljnimi deli za svojo podružnico na University Heights. Določena je vsota pet milijonov dolarjev, da se tam postavi najmodernejše trgovsko poslopje. Prostor za parkiranje avtomobilov bo velik. Naenkrat bo lahko parkiralo 2.000 avtomobilov.

Frank Banks, star 76 let, ki stanuje na 1407 E. 81 St., je prijavil tatvino \$16.000 v gotovini. Banks je trdil, da ko je bil večeraj še v postelji, sta ga napadla dva vlomilca, ga zaprla, šla v zgornje prostore, kjer je imel Banks v predalu svoje prihranke v gotovini, in jo z denarjem odkurila. Policija vodi preiskavo, ni pa še na pravi sledi za storilca.

kansko stranko v razmerju, kakor dva proti ena, torej za dva republikanca in enega demokrata. Primarne volitve leta 1956 so izpadle ravno nasprotno, torej v razmerju, kakor za dva demokrate in enega republikanca.

Število glasov v Wisconsinu se je za republikansko stranko pri zadnjih primarnih volitvah znižalo za dvajset odstotkov. (vne)nwbesXopu-11sostran- V Illinoisu je pri volitvah leta 1952 demokratsko volila komaj ena tretjina, pri volitvah 1956 pa skoraj polovica. Pri volitvah v New Jersey je bilo za demokrate leta 1952 oddanih 27 odstotkov, pri volitvah 1956 pa 43 odstotkov oddanih glasov.

Vodstvo demokratske stranke kaže na dvojce, kar bo za volitve 1956 važno. Prvo je to, da republikanska stranka slika položaj v deželi kakoršen naj bi bil po njeni želji, ne pa kakršen je. Kmetijski tajnik Ezra Benson hoče imeti farmarje ameriškega severozapada v republikanski stranki. Tam da so in da odpravljajo politiko Eisenhowerja. Drugo je ameriški jug. Demokratije z juga so razen nekaterih v South Carolini za brezpozorno enotnost stranke; republikanci, ki računajo s cepitvijo, ne bodo prišli na njihov račun.

Besedo gospodinjam!

Washington je povabil okrog sto ameriških gospodinj, da pridejo pred posebni urad federalne vlade, ki se bavi z zidanjem novih hiš, njihovo opremo in z denarnim vprašanjem. Došle ameriške gospodinje dobijo povrjene dejanske izdatke, tudi stroške dopotovanja, poleg tega 12 dolarjev na dan. Ameriške gospodinje naj povedo odkrito besedo, kakšno zunanost in notranjost naj ima perfektni ameriški dom.

ZADEL JE \$100.000

Čudežni otrok Lenny Ross, star deset let, doma iz Tujunga, California, je zadel na televizijskem programu "Big Surprise" \$100.000. Lenny Ross se spozna na finančne, bančne in borzne posle. Borza v New Yorku mu je od svoje strani sama dala ček za \$2.500. Že sedaj ima Lenny Ross na razpolago dve dobri službi. Besedo bo imela davkarija, koliko mu bo pustila od nagrade \$100.000. Pred Rossom je bil 14 letni George Wright iz New Yorka, ki je enako dobil nagrado \$100.000.

CVETLICE ZA MOSKVO

Nizkozemski slovi radi gojitve cvetlic, zlasti tulipanov. Zelja, da nizozemski vrtnarji obiščejo Moskvo, se je izpolnila. To sredo gre posebna delegacija nizozemskih vrtnarjev v Moskvo, s seboj pa bo nosila sedem tisoč čebulec tulipanov, 3.000 hijacint in drugih cvetlic, s katerimi naj bo okrašen park v Moskvi, ki ima ime po pokojnem ruskem pisatelju Maksimu Gorkiju.

KAKO JE BILO VČASIH, KAKO JE SEDAJ

Potovanje okrog sveta danes ni noben problem. Dne 22. aprila leta 1848 je šel na pot okrog sveta Thomas Stevens. Takrat ni bilo modernih avtomobilov in ne letal. Stevens se je vsedel na bicikelj v San Francisco in je prišel do Bostona v štirih mesecih. Nato se je poslužil ladij, seboj je vzel tudi bicikelj in je šel na pot okrog sveta. Potoval je tri leta! Na biciklu je prešel in prevozil 13.500 milj. Morda danes cenimo tudi pri tem potniku, čeprav je moral dolgo potovati, korajžo in vzdržnost.

Današnji letalski promet se lahko razvije do take polnosti, da bo možen slučaj, o katerem se danes pripoveduje še v neki fantaziji. Događek naj bi bil tale: Vzletelo je privatno letalo, v katerem sta bila pilot in en potnik. Pilot je opazil, da z letalom ni nekaj v redu, pa se je poskušal padobrana in odskočil. Pa ne naravnost na zemljo. Padobran je bil pač tak, da je pilot imel še razgovor s potnikom, naj mu sledi, potnik pa mu je odvrnil, da se prav dobro počuti v letalu, nakar se je pilot sam spustil na zemljo, potniku pa le povedal, da je poslej on sam pilot letala.

V dobi letal

V Clevelandu so zbrani strokovnjaki z letalskega polja. Skrbijo jih razvoj letalstva in kako ustreči vsem potrebam, ki so združene z letalstvom. Letalski promet se razvija, brzovozna letala bodo kmalu povsod na dnevnem redu, kje in kakšna naj bodo letališča in kakšen dovoz in odvoz z letališč.

Tudi Slovenci v Ameriki se poslužujemo letal. Nas v Clevelandu bo zanimal razvoj letališča Hopkins. Pred 30 leti je bila pustinja, kjer je danes letališče Hopkins. To letališče se je zadnji čas moderniziralo in je dnevno 280 poletov s tega letališča. Na teden je toliko potnikov, ki prihajajo ali odhajajo s tega letališča, kolikor jih je bilo vse leto leta 1929. Lahko se računa, da je dnevno 7.000 potnikov!

30 UR NA TEDEN

V Kanadi so delavske unije predložile predsedstvu kanadske vlade spomencio, v kateri se zavzemajo za 30 urni delovni teden. V spomenici se unije sklicujejo na sedanjo tehniko, avtomat, mehanizacijo dela, pa trdijo, da je bolje, da se skrajša delovni čas, če naj se prepreči brezposelnost. V Kanadi sta po vzgledu ameriških AFL in CIO dve unijski centrali, ki imata nad milijon članov, pa je tudi v Kanadi storjen sklep, da se obe unijski centrali združita v eno.

Smrt v domovini

Mr. Joseph Adamich iz 21350 Arbor Ave. je prejel v petek brzojavno sporočilo, da mu je umrla 19. aprila ljubljena mati Ana Adamič, v vasi Mala Račna pri Grosuplju. Njeno deklško ime je bilo Potokar in dočakala je visoko starost 86 let. Njen soprog je umrl leta 1918. V stari domovini zapuščila sina Franceta in hčeri Marijo Poljšak in Ano Rapuš, tu v Clevelandu pa sina Joseph. Bodi pokojnici lahka domača gruda!

ZBOR AMERIŠKIH UREDNIKOV IN TISKARN: ČASOPISJE, RADIO IN TELEVIZIJA

NEKAJ PREGLEDA, KAKO SE JE RAZVIJAL TISK

NEW YORK, 23. aprila—Ta teden daje ameriški tisk pregled o svojem delovanju. Danes je bil letni občni zbor velike ameriške časopisne agencije Associated Press (AP), jutri se začne občni zbor ameriških izdajateljev časopisov. Tudi ameriški državni tajnik John Foster Dulles je najavljen kot govornik. Iz Argentine je prispel Alberto Paz, lastnik časopisa La Prensa, katerega mu je bil Peron zaplenil, sedaj ga je Paz dobil nazaj. Oba občna zbora se pečata s stanjem tiska in njegovimi težavami, to so stroški in stanje papirja.

Ne gre samo za časopisje, marveč tudi za knjige. Povpraševanje po obeh je večje tam, kjer je višja izobrazba, manjše tam, kjer izobrazba peša. Tudi sicer je izobrazba važna za splošni gospodarski dvig. Ameriška trgovska zbornica je dala zanimiv komentar, ki kratko pravi:

Več svinčnikov se proda tam, kjer se otroci učijo, kako pisati in brati. Po povprečni vzgoji naraste povpraševanje tudi po knjigah, pa je gotovo, da gre na dobro pot splošni trgovski posel tam, kjer je ljudstvo izobraženo.

Ob tej priliki se nam zdi primerno za čitatelje Enakopravnosti, da jim damo kratek pregled tiska:

Leta 1456 je mejnik tiska. Tisk črke je znašel Nemeec Gutenberg in imenovanega leta je dovršil prvo tiskano knjigo. Od tisoč so takrat napravili 300 na dan.

Danes imamo stroje, ki vržejo na trg 300.000 izvodov časopisa, ki ima 48 strani!

Brez papirja seveda ne bi bilo šlo. Leta 1798 je začela delovati prva tovarna za papir. Po tem času se je tisk širil neverjetno.

Gre za konkurenco med tiskano besedo in govorno besedo preko radia in televizije. Z drugimi besedami, za vprašanje ali bosta radio in televizija spodbudila recimo časopis. Kako je v Ameriki?

Do leta 1920 tiskana beseda ni imela pravega tekmeča. Začel je nastopati radio; od leta 1951 dalje pa televizija od Pacifika do Atlantika in je danes televizijskih aparatov po ameri-

ških hišah in javnih lokalih na milijone.

Tisk ima še vedno bodočnost. Morda lepše kot popreje. V letu 1955 je bilo v Združenih državah tiskanih več knjig, kakor katerikoli leto popreje. Skupaj namreč 12.589. Tudi mladinske knjige imajo vedno več odjemalcev.

Važno je ameriško časopisje. Lansko leto je šlo dnevnega tiska 56 milijonov izvodov in se je časopisje v svoji nakladi v petih letih dvignilo skoraj za pet odstotkov.

Časopisje zadostuje osnovni človeški potrebi, kateri pravimo zvedavost. Kaj je novega, to hočemo zvedeti in vedeti iz dneva v dan. Človek pa tudi loči, kaj je bolj važno, kaj je manj važno. Vesti po radiu ali televiziji, te razlike ne morejo delati. Človek hoče da mirno bere in prebrano prebavi. Če posluša radio ali gleda televizijski prenos, je odvisen od minut, kakor se pač program oddaja. Ko bi se poslušal, je oddaja prekinjena. Celoto kot jo dobi čitatelj pri branju časopisa, ne bo dobil nikdar, pa naj posluša radio ali gleda televizijski prenos.

Že iz gornjega kratkega pregleda je jasno, da je tisku, posebno časopisju usojeno še dolgo, dolgo življenje.

Pobiranje asesmenta

Tajniki društev, ki zborujejo v Slov. nar. domu na St. Clair Ave., bodo pobirali asesment v sredo zvečer, 25. aprila, od 6. do 8. ure v navadnih prostorih. Članstvo se opozarja, da poravnaj svoj asesment pravočasno in se izogne nepotrebnim neprilicam v slučaju bolezni.

OTROK NAJDE MRTVE STARŠE

V Pleasant Hill, Illinois, je živela družina Johna Smitha, ki je imela 14 letnega sina edina. Sin je šel v kino kake dve in pol milje od doma in ko se je vrnil, je našel svoje starše mrtve. Smithovi so imeli mrtvo. Oče John je bil star 65 let, mati Callie 56 let. Truplo matere je bilo poškodovano in je okrajni šerif upra-

vičeno sklepal, da je John svojo ženo pretepel, nato pa ustrelil. Toda na čem naj bi bil umrl tudi John, to je vprašanje. Najprvo so mislili, da se je po umoru svoje žene zastrupil. Truplo so raztelesili, pa raztelesenje ni pokazalo nobenih znakov samomora. Ena možnost je, da je moža zadela srčna kap.

SODNIJA DELA POČASI

Pravosodni tajnik federalne vlade Brownell je obvestil odvetniške zbornice po republikah, da umrlo to pomlad skupna seja v Washingtonu zastopnikov teh zbornic. Zakaj je ta seja potrebna?

Če kdo nastopi sodno pot, bi rad imel svoj slučaj rešen čim prej. Praktično pa trajajo procesi v Ameriki od dveh do štirih let. V tem času se lahko zgodi zopet nekaj novega, tisti pa, ki

IVANA OREHEK

Po dolgi bolezni je preminila včeraj zjutraj v Woman's bolnišnici Ivana Orehek, rojena Jamšek, p. d. Niverca, stara 69 let, stanujoča na 1273 E. 61 St. Doma je bila iz vasi Moravce pri Domžalah, odkoder je prišla v Ameriko leta 1907. Bila je članica društva Carniola Hive št. 493 T. M., društva Concordians št. 185 S.N.P.J. in podr. št. 25 S.Z.Z. Njen mož John je umrl leta 1932.

Tukaj zapuščala šest hčera: Mrs. Barbara Wasserman, Mrs. Frances Kannenberg, Mrs. Alice Kolbe, Mrs. Anna Pince, Mrs. Jeanne Mismas in Mrs. Christine Kacica, dva sinova John in Edward, 14 vnukov, pet pravnukov, dve sestri, Mrs. Frances Cic in Mrs. Mary Blazek ter mnogo sorodnikov. Pogreb se vrši v četrtek zjutraj ob 8.30 uri iz Zakrjškovega pogrebneega zavoda v cerkev sv. Vida ob 9. uri in nato na pokopališče Calvary.

MARY HABJAN

V Euclid-Glenville bolnišnici je umrla včeraj zjutraj ob 9.15 uri Mary Habjan, rojena Jarc, stanujoča na 727 E. 214 St. Bolehala je dva meseca in pol. Star je bila 71 let in je bila doma iz vasi Preserje. Bila je članica društva Srca Marije, staro, društva sv. Ane št. 4 S.D.Z. Tretjega reda sv. Frančiška, Oltarnega društva Marije Vnebovzete in podr. št. 41 S.Z.Z. Soprog Valentine, s katerim sta dolgo let vodila pekarijo v st. clairski naselbinii, pozneje pa na Grove-wood Ave., je umrl leta 1930.

Tukaj zapuščala otroke: Valentine ml., Mrs. Mary Trepal, Ladislav, in Mrs. Victoria Epnich, 11 vnukov, sestri Mrs. Frances Mola in Mrs. Ursula Ivnik ter več sorodnikov. Pogreb se vrši v četrtek zjutraj ob 9.30 uri iz Grdinovega Lake Shore pogrebneega zavoda, 17002 Lake Shore Blvd., v cerkev Marije Vnebovzete in nato na pokopališče Calvary. Obiski v pogrebno zavodu so možni od 7. do 10. ure in v sredo od 1. do 5. pop. ter od 7. do 10. zvečer.

URSULA STERMOLE

V Mt. Sinai bolnišnici je umrla danes zjutraj Ursula Stermole iz 712 E. 155 St. V bolnišnici se je nahajala par dni vsled srčne bolezni. Pogreb se vrši pod vodstvom pogrebneega zavoda Joseph Zele in sinovi, 458 E. 152 St. Truplo bo položeno na mrtvaški oder v sredo ob 5. uri pop. Podrobnosti bomo poročali jutri.

Zadušnica

Jutri, 25. aprila se bo v cerkvi sv. Vida brala zadušnica ob 8.15 uri v spomin prave obletnice smrti John Paulich. Sorodniki in prijatelji so vabljeni, da se opravila udeležo.

"ENAKOPRAVNOST"

Owned and Published by
The American Yugoslav Printing & Publishing Co.
6231 St. Clair Avenue Cleveland 3, Ohio
HENDERSON 1-5311 — HENDERSON 1-5312

Issued Every Day

Except Saturdays, Sundays, Holidays and the First Week in July
SUBSCRIPTION RATES — (CENE NAROČNINI)

By Carrier and Mail in Cleveland and Out of Town:

(Po raznašalcu in po pošti v Clevelandu in izven mesta):

For One Year — (Za eno leto)	\$10.00
For Six Months — (Za šest mesecev)	6.00
For Three Months — (Za tri mesece)	4.00
For Canada, Europe and Other Foreign Countries:	
(Za Kanado, Evropo in druge inozemske države):	
For One Year — (Za eno leto)	\$12.00
For Six Months — (Za šest mesecev)	7.00
For Three Months — (Za tri mesece)	4.50

Entered as Second Class Matter April 26th, 1918 at the Post Office at Cleveland, Ohio, under the Act of Congress of March 3, 1879.

104

VODA—ZEMLJA—INDUSTRIJA

Ce se kaka stvar samo rabi, pa nima nadomestila, je končno mora zmanjkati. Malo pomislimo na to, koliko porabi vode recimo ameriška industrija.

Nekaj vzgledov:

Ko imamo pred seboj tono jekla, imejmo pred očmi, da je zahtevala produkcija te tone jekla 65,000 galonov vode.

V Ameriki se poslužujemo avtomobila. Ko porabimo tank gasolina, se moramo zavedati, da smo porabili tudi okrog 150 galonov vode, ki je bila potrebna, da je prišlo do produkcije gasolina.

Poznamo sintetični gumi, procedura, predno pride do končnega produkta, je naravno dolga. Za eno tono tega gumija smo porabili v produkciji 600,000 galonov vode.

Ameriško časopisje, zlasti nedeljske številke, je obširno. Eno številko lahko stehamo po funtih. En funt tega papirja je v produkciji porabil 35 galonov vode.

Blago rayon je znano. Tona rayona porabi v procesu produkcije 200,000 galonov vode.

Ko je nastajala naša republika, smo porabili kakih 200 milijard galonov vode, danes porabi samo mesto New York skoraj poldrugo milijardo vode na dan.

Ameriški standard življenja se viša. Viša enako potreba in uporaba vode.

Vzemimo zemljo kot tako. Texas vabi. Ampak kdor se hoče v Texas res živjeti, mora biti pripravljen poleg drugega tudi na to, da bo imel boj za vodo. Vode torej primanjkuje.

Nam se smeje sončna Florida. Sonce ni vse, morda je še bolj potrebna voda. Čudno se sliši, je pa resnica, da so kraji v Floridi, katerim primanjkuje vode.

Arizona vabi, industrija je na pohodu, puščave se spreminjajo v cvetoče vrtove in rodovitna polja. Poleg sonca je v Arizoni glavno vprašanje vode.

Vprašanje vode tare ameriška mesta. V Ameriki je preko tisoč mest, kjer je mestna uprava morala celo omejiti vsakdanjo uporabo vode. Da navedemo le nekatera: to so na primer Memphis v Tennessee, Mobile v Alabami, Miami v Floridi, Denver v Coloradu itd., itd. Na pomankanju vode trpijo večinoma kraji New England.

V Californiji smo se svoj čas pehali za zlatom. V Californiji je voda postala bolj zanimiva, kot pa zlato. Vele-mesto Los Angeles mora oskrbovati svoje prebivalstvo z vodo po ceveh, ki prinašajo vodo 300 milj daleč iz Colorado River. V Californiji so farmerji, ki so kopali in iskali vodo, naleteli pa so na petrolej.

Princip, da se samo izkorišča, ne pa skrbi, kako bo nadomestili, kar smo porabili, se zna maščevati nad Ameriko prav ko gre za oskrbo z zadostno vodo. Gozdovi se sekajo. Dognana stvar je, da vzdrži voda v krajih, kjer je poraščeno, dognano pa tudi, da vode, ki v slučaju deževja, neviht, pa tudi rednega dežja, hitreje odhitijo v široko odprtje morje, tam, kjer je golota, pa lahko nastane puščava, kakor pa tam, kjer je zemlja poraščena in kjer smotreno delujemo na pogozdovanju.

V Ameriki, posebno na srednjem zapadu, so lepe naselbine, ki pa znajo izginiti, če ne bodo pravočasno oskrbljene z zadostno vodo, katere je začelo primanjkovati. Gre za kraje, ki štejejo tudi čez 100,000 prebivalstva, pa kličejo na pomoč. Vode primanjkuje, oblasti zganite se!

Omenili smo varnostno barvo divjačine v gozdovih in na poljih, katera brani živali pred poginom. Sklicevali smo se na naše možgane, ki znajo, če jih pravočasno in pravilno rabimo, pomagati človeku v njegovem boju za obstanek. V Ameriki se moramo sprijazniti tudi z besedo "boj za obstanek," ne pa samo z besedo—profit, dobiček!

L. Č.

Urednikova pošta

PEVSKI ZBOR "ZARJA" PRAZNUJE 40-LETNICO

CLEVELAND, Ohio — Dolga in lepa doba—vedno smo bili z njimi zadovoljni. Kako ne?! Saj so nam vedno peli in peli, da je bilo veselje poslušati, kar nam bodo pa letos ob praznovanju 40-letnice podali, pa mislim, da prekosi vse, čeprav nam je vse v nepozabnem spominu.

"Planinska roža" je ime opere, ki jo za to priliko poda Zarja. Spisal in uglasbil jo je Radovan Gobec v Ljubljani. Vrš se v sedanjem času, okrog planinske kočice na Srečnem vrhu!

Petje je tako ubrano, da vas zagradi vsaka beseda v pesmi—vse je tako razumljivo, očarljivo, ljubko in pri vsem, tako domače radostno.

Planinska roža, najlepši cvet, domovje tvoje planinski kraj, domovje sonca, tu tvoj je raj, samo za tebe srce gori!

Tu sonce, gore—sveži zrak, tu pesem čista kot oko, tu je dežela brez gorja, tu je ljubav doma!

V naročje tvoje hrepenimo, objemov tvojih si želimo, le tu se razvedri srce pod soncem—kri zavre!

Snežniki beli in gozd teman, planinski svet—ti si naš raj, ves svet prepeva zahvalni spev, nam v srce sega—njegov odmev.

No, to je šele začetek v prvem dejanju—in pomislite si srebrno čist glas priljubljene pevke Jenie Faturjeve v glavni vlogi Katje Silvine, filmske igralki!

Frank Elersič v vlogi Miran Svetlina, ki je tudi gledališki igralec, nedolžno zaljubljen, rad bi bil sam s Katjo, da bi izvedel odkod je prišla in kaj počenja tu v planinah. Reče ji: Tako tajinstvena se mi včasih dozdevaš, nekaj mi prikrivaš!

A Katja, ki ima v oskrbi planinsko kočico, mu pravi: Moja povest je prav kratka. Živim tu na planini, v zibelki oblakov in preživljam novo pomlad, prepevam cvetkam in se napajam ob njih vonju!

Miran ji odgovori: Skromna si z izjavami, a tvoj pogled in tvoje besede mi pričajo nekaj drugega. Tvoje obzorje sega čez te hribovje. Znamo mi je, da si prepotovala mnogo sveta!

Katja odvrne: Da—iskala sem sreče v tujini, toda zaman. Neugnana sila me je gnala domov v naročje, da skrbim za oddih delovnega ljudstva—kar mi ni mogla dati tujina, sem našla doma! Oskrbovala bom to kočico, dokler ne postane velika kočica—hotel, letovišče, hotel Silvan!

In zapoje:

Vedno vsa hiša bo polna vrvjenja, a v delu, zabavi, bo višek življenja. Tu srca se bodo ljubila—kovača, in v sreči veliki se poljubovala!

Kupi mi—kupi mi—majhen hotel, kjer bom jaz—kjer boš ti sreče drhtel, kupi mi—kupi mi—čisto majhno hišo belo, kjer bo vse veselo pelo, itd.

Pridruži se Kazimir Kalan, gledališki ravnatelj (Andrew Turkman), ki je vedno razigran in mu posebno diši jed in pijača. Ko posluša petje Planinske rože—Katje, zapoje:

Visoko vrh planja, kjer nam je morje megla,

kjer nam je sonce sestra, živi planine sin!

Pri nas sovražstva ni, ljubezen čista, lepa, nam srca vsem oklepa in čustva nam budi!

Jaz sem planine sin, prinašam ti s planin planinski svet in spev, moj cvet je kot od vile očka, ko si nebo v njih dom izbere, prepolno nad, obljub in vere, itd.

Ervin Gabernik, režiser (Frank Kokal), pa že oženjen pride z lestvo in šopkom ciklam in poje pod oknom kočice:

V nestrpnosti živim, po roži koprim, pri njej je raj—o, roža, daj naj tvoje trgam cvetje in pijem sreče—slaj. Jaz skromen sem, kot zvezd svetloba, in glavo žalostno povešam, ob potu ves izmučen pešam, itd.

Stanislav Ciril Dobrovnik, dirigent in skladatelj (Al Fatur) najde Katro obokano; jo boža po laseh in ji poje:

Vrh planine je nekoč cvetela rožica vsa duhtela in opojna segala je do neba, sonček zlat jo je zlatil—dežek zlat jo je rosil, a metuljček mlad je slednji dan pri njej sladkosti pil. Drobna cvetka, daj mi čas svoj, naj poljubim te, drobna cvetka, vse življenje svoje naj bom poleg te.

Cvetki je obraz zardel, vroče je metuljček pel, lahen veter, tiho s krili je oba zajel, ti si moja cvetka, jaz metulj sem tvoj, daj mi čas—dam poljub ti svoj.

A Katja odgovarja—poje:

Sreča je minljiva, kmalu se obrne daleč vstran cvetu in metuljčku zlati čas ni bil predolgo dan. Slani je, podlegel cvet, bil metulj je v mrežjo vjet, nič ni hodil več metulj k cvetki drobni v sladki med. Drobna cvetka zdaj leži v planini sama—ranjena, a metuljček v mreži sam sameva, sreča je odšla, cvetka mirno tam leži, v mreži pa metulj ječi, pesem žalostno prepeva svojih mrtvih rožici!

Prekrasno—divno je to petje.

Zarjani bodo vse to prav lepo izpeljali, kot le oni znajo. In še koliko drugega petja je v tej opereti. Slišali boste soliste, duete, kvartete, zbor, turisti pa kar privrskajo na planine.

Ce greš kdaj na hribe, bodi veseloga srca, Ce nočeš vesel biti, pa ostani doma.

Ce žena te krega, in ti zmeraj godrnja, v hribe jo popihaj, pa bo mir za oba!

Na hribih pozabiš svoje grenke skrbi, pod vedrim tam nebom se ti vse razkadi.

Za to pa le v hribe, komur je kaj za špas, na hribih še najhitreje preteče ti čas!

Kadar sonce gre za goro

Slovenski gozdarji v južnih državah

Po lastnih doživljajih spisal FRANK TROHA

(Nadaljevanje)

Naj omenim še nekaj primerov glede kač. Nekega večera smo se že v mraku vračali z dela. Ko vstopimo drug z drugim v kolibo, prižge tovariš svetilko. Nato pregledamo, če se je morebiti kak ostuden gost priplazil v kolibo. Razume se, da je vsak najprej pregledal svoje ležišče, kajti nihče si ni želel na postelji plazljive prilice. Opazili nismo nič, zatorej smo se podali vsak po svojem opravku in pripravljanju večerje. Jaz stopim k omari, kjer smo imeli shranjene jedilne zaloge. Poleg omare so bili po vrsti zabiti žebli, na katerih je visela prekašana slaniha. Naenkrat mi pa tovariš zakliče:—Beži vstran! Jaz se prestrašen odmaknem, ter ga debelo gledam in nato vprašam, čemu vpije nad menoj. On mi pa takoj pokaže na kačo, ki se je bila želje ter na slaniho. Kača je pa tudi takoj opazila, da ne bo vse prav žnjo, zato se je začela urno zvijati in si iskati izhodišča. Tovariš je pograbil puško, jaz pa svetilko. V tem času si je pa plazilka našla izhod in že sva mislila, da nama jo bo odnesla. Takoj sva stopila ven ter jo zapazila, kako jo je ubrala vstran od kolibe. Tovariš je bil pa dober strelec. Pri slabem svitu svetil-

in poljubila zadnji cvet, boža z žarki vso naravo in objema krasni svet.

Vsa narava se potaplja v nočno spanje v tihi mrak, vse počiva—vse že sniva, vse že sanja—sen sladak. itd. itd.

No, ali ni že samo to vredno vstopnine?

V opereti nastopi tudi Melita Koritnik (Mary Božič), žena Ervina Gabernika—viharava, biva igralka, kateri je trn v peti uboga Katra, po nedolžnem in iz nevoščljivosti jo obsodi, češ, tam na planinah jemlje fantom srca, sem v dolino pa prihaja mešat naše može, ta planinska kopriva!

Izidor, gledališki sluga, Tony Elersich, je pravi karakter za to vlogo. Zamenja Katjo Silvan za novo služkinjo pri Gabernikovih.

Hm, čeden eksemplar! To bo spet ta stara ljubosumna. Katja mu hoče ugovarjati, a ta ji vleva naj kar pusti gospoda pri miru, češ, on že ve, star lisjak je in pozna skoro vse igre na pamet.

Dalje nastopijo v opereti še dr. Pravnik (odvetnik), katerega predstavlja Ivan Cech; oskrbnik kočice je Tony Perušek, Tone in France, kmečka fanta sta Andy Božič in Frank Fatur, turisti, gledališki igralci, odrsko oboje in tudi balet bo proizvajal ob spremljavi orkestra.

Torej v nedeljo, 29. aprila naj vsa pota od blizu in daleč vodijo v Slovenski narodni dom na St. Clair Ave. Na zamudimo tako privlačne prilike. Naši Zarjani se zelo trudijo, učijo se že več mesecev. Zavedamo se, da so velike žrtve kaj takega spravili na oder. Hvaležni so vam za vso naklonjenost in lepi preteklosti 40 let. Zato se letos posebno trudijo in vam bodo poklonili v zahvalo, predragi prijatelji in podpiratelji, ker le od vas je odvisno, da tako z veseljem gojijo vašo in našo pesem, pesem našega rodu, pesem naših gor, pesem naših planin, pesem očeta, pesem matere, pesem bratov, sester, pesem boriteljev slovenske zemlje!

Mi jim pa čestitamo in jim kličemo—le še tako naprej—na mnogo let!

Vsi dobrodošli! Na svidenje!

Ivanka Shiffrer.

ke jo je pogodil ter na ta način maščeval našo slaniho. Tiste slanine nobeden ni maral jesti in tako smo vso vstran vrgli, čeprav jo je bilo okoli petindvajset funtov. Jaz sem bil pa tudi vesel, da me ni kača pičila v glavo, kajti sem bil komaj dober čevljev oddaljen od nje.

Nekega jutra se je bil tovariš Jože prebudil in začutil nekaj težkega na odeji. Ozre se v smer proti nogam, joj, strah in groza!—kača je ležala na odeji. Bliskovito je skočil s postelje. Ko smo opazili njegovo početje, smo se vsi začudili, kaj je žnjim. Ko je pa pograbil puško, smo sigurno mislili, da se mu je zmešalo ter nas je obsla groza, kajti mislili smo, da nas bo postreljal. Vse se je hipoma dogodilo. Strel je zagrmel in smrdeči dim po smodniku se je razgrnil po kolibi. Vsi smo strme zrl v Jožeta, ne vedoč, kaj se je pravzaprav dogodilo. Jože pa z roko pokaže na posteljo, ki je bila vsa oškropljena od razstreljene kače. Tovariši smo ga začeli karati, čemu je to neumnost napravil, nam pogrdil kolibo, sebi pa vso posteljo ponečedil.

Čemu je nisi stiral poprej doli?—ga je vprašal tovariš. Jože je pa rekel, da ni imel časa pomisljati vsled strahu in jeze, ker nima še v spanju miru. Posteljo je pa ven znesel in jo izročil vremenskim bogovom, da so jo oprali. Napravil si je drugo, ki je bila seveda bolj trda, ali dobra za gozdarja.

Popisal bi še več prigodb s kačami, pa naj zadostuje, ker bi morda tak opis čitatelja preveč oplašil in ga navdal z grozo. Moram pa še toliko pripomniti, da v času svojega bivanja v južnih gozdovih, ne vem niti za en slučaj, da bi kakega gozdarja kača pičila. Potem kakor je že, ali smo bili toliko srečni, ali so pa kače imele usmiljenje z nami. Eno je moralo biti res.

Ob sobotah popoldne smo prenehali z delom, imeli smo dovolj drugega opravka. Popravljanje orodja, napravljanje drv, pranje obleke in tako naprej. Vsa si je uredil svoje stvari, kakor si je vedel in znal. Ta ali oni se je podal v bližnjo naselbino v prodajalno ter si kupil potrebnih stvari, poleg svojih je pa še tovarišem prinesel, ako si je kateri kaj zaželel. Kadar smo imeli manj opravka, smo se podali tudi na lov, malokdaj pa na ribolov.

Praznovali smo vse praznike. Ni mi znan niti en slučaj, da bi naši gozdarji-dogarji delali ob praznikih in nedeljah.

Po južnih državah se domačini drže navad in menda tudi postav, da se ob nedeljah ne sme nič delati, izvzemši domačega dela okoli hiše in domačije. Prav tako je z lovom. Ako se koga začne s puško na lovu, kazni ne izostane, samo ako se ga naznani na bližnjo oblast. Kar se tiče lova, se nismo dosti ozirali na postave. Plen smo skrili in ga skrivaj prinesli v kolibo. Ako nas je pa slučajno kak domačin opazil s puško v rokah in morda čul odmev strela, smo mu enostavno odgovorili, da smo kače streljali. S takim odgovorom je bil vsak zadovoljen, kajti tudi domačini niso ljubljenci kač.

Ob praznikih smo šli na obisk k drugim gozdarjem, ali so pa iz drugih kolib prišli k nam. To je bilo pa le tedaj mogoče, ako smo imeli kolibe v bližini. V več slučajih se dogodi, da pride po več skupin delat za enega trgovca, ki kupi po več parcel šume od domačinov. Obseg v takih primerih znaša po več kvadratnih milj, delo se pa tudi po več mesecev vrši. Ako ni posebnih nepravil, se tudi dobro zasu-

ži v takih slučajih, ker se ni treba tako pogosto seliti.

Največ zabave je med gozdarji, kadar imajo kolibe v bližini, ko pridejo skupaj, si pripovedujejo svoje doživljaje, ter si postrežejo z jedili in pijačo. Pijača, predvsem žganje, igra glavno vlogo, katere se pa v mnogih slučajih preveč raztegne.

Ta ali oni gozdar ima harmoniko, s katero spravi druge tovarise v pravo veselo razpoloženje. Kadar ga imajo gozdarji malo pod kapo, gredo tudi plesat. Tak ples, je v resnici pravi ples. Sredi gozda pod visokim urejem plesati in rajati je nekaj povsem naravnega. Kadar domačini zvedo, da imajo gozdarji godca, je ni skoro nedejše, da ne bi imeli obiskovalcev. Torej imajo dosti zabave zlasti še, ko se pojavijo obiskovalke. Nekaterke ženske se zelo zanimajo za gozdarsko življenje. Domačinke, ki so prišle k nam na obisk, so hotele vse zvedeti, kako kuhamo in kako se pravi vsaki pripravljeni jedi.

Naš tovariš Peter je imel včasih silnega posla, kadar so se pojavile ženske obiskovalke. Skuhal jim je kave, jim postregel prav po gentlemansko, kazal jim je kako se delajo in režejo nudelci in jim je razkazoval ter pripovedoval različne stvari.

Nekega dne smo sigurno mislili, da ne bo prišel iz zagate. Bilo je neke nedelje popoldne, ko je pripravljaval večerjo. Kar po svoje je hotel napraviti neko mešanico, katere bi bila sestavljena iz več stvari. Vzel je malo riža, malo zelja, malo krompirja in tako naprej, kdo si ga vedel še kaj. Toliko vem povedati, da je bila dobra in je šla vsem v slast. Ko se je njegova mešanica kuhala, se naenkrat pojavijo ženske obiskovalke, seveda v spremstvu moških. Tedaj so se zopet vsula vprašanja, kaj naš Peter kuha. Ne vem pa če bi kdo drugi tako hitro našel ime kakšni stvari, kot ga je našel Peter omenjeni mešanici. Ko so ga spraševali, kako se reče tistemu, kar kuha za večerjo, se enostavno odreže, da je tisto mišmaš. Od tistega dne smo vsi imenovali isto jed mišmaš. On nam jo je moral večkrat skuhati, kajti imeli smo jo radi.

Včasih smo se podali tudi k domačinom na obisk ter smo bili deležni lepega sprejema in postrežbe, seveda v vseh slučajih ne, kajti tudi tam se dobijo ljudje, ki mislijo, da so nekaj več od drugih ljudi.

Največ zabave in veselja smo imeli v svoji kolibi in pa tedaj, kadar smo se sestali z gozdarji iz sosednjih kolib. Vedeli smo svoje nazore in se pogovarjali o domačih stvareh. Včasih nas je pogovor zapeljal čez morje v naše kraje k svojim domačim in nam obudil stare spomine iz mladostnih dni. V tujem, oddaljenem svetu, se vsak še najraje sestane s človekom, ki je iz istega kraja in tiste države kot on sam.

Nekoč smo delali v nekem črnem okolišu. Nekako osem milj okoli so bili sami črnci. Le eden belega plemena je živel z ženo črnega plemena ter imel tudi šest otrok z njo, kateri so bili prav prijazni ter nekoliko rujavkaste barve. Omenjeni domačin je bilo zelo prijazen z nami, sprva ga je bilo malo sram, kajti vedel je, da se moramo čuditi njegovemu družinskemu življenju. Nekega dne nas je pa sam opomnil, in nam je tudi povedal, kaj ga je dovedlo v tiste kraje in zakaj se je s črnci združil. Ko nam je povedal svoje zgodbe, katere niso bile nič kaj prijetne, mu nismo več zamerili.

(Dalje prihodnjič)

Ptuj najstarejše mesto na Slovenskem

(Nadaljevanje)

Meščani so bili slovenskega in nemškega rodu. Nemce so tja naseljevali Solograščani, da so si zagotovili pomočnike pri podjarmljanju slovenskega prebivalstva.

V XVI. in v začetku XVIII. stoletja je bila v Ptuj močno razširjena protestantska vera. Razširila se je tako, da so protestantski duhovniki prevzeli mestno cerkev, katoliški župnik pa se je moral umakniti v predmestno cerkvico Sv. Ožbalta.

Vlada in solnograški škofje so v Ptuj večkrat pošiljali razne komisije z nalogo, da zatrejo protestantizem. Te komisije so izganjale iz mesta vse, ki so se izjavili proti rimski cerkvi. Toda po odhodu komisij je v mestu ponovno oživel protestantizem. Protestantje so imeli celo šolo, ki je bila prenapolnjena z meščanskimi otroci.

19. januarja 1560. leta je komisija, ki je prišla iz Maribora, sežgala na minoritskem, dominikanskem in mestnem trgu vse protestantske knjige in spise 1563. leta pa je neka druga komisija zaprla protestantsko šolo.

Razmere v Ptuj so bile vse bolj "žalostne," kot pravijo stari zapiski. 1610. leta je neka komisija dobila v mestu le 15 "pravovernikov." Da bi ustrašovali uporno ptujsko prebivalstvo, so se 1615. leta naselili v Ptuj kapucini, ki so v 15 letih vsaj na zunaj popolnoma zatrli protestantizem v Ptuj in okolici. Mnogo protestantov je bilo izgnanih, nekateri so zaradi denarnih kazni obubožali in se "spreobrili," veliko pa se jih je zaradi pritiska povrnilo "v naročje svete cerkve." Protestantske knjige so bile javno sežgane.

V naslednjih desetletjih je Ptuj mnogo trpel zaradi kuge, ki je od leta 1623 do 1625 tako divjala, "da si tri leta nobeden ni upal v mesto." Leta 1645 je bila še hujša. Meščani so jo zanesli tudi v Haloze, kamor so se zatekli pred to strašno boleznijo.

IŠČE SE PRODAJALKO
za modno trgovino.

Za polni čas.
Vpraša se pri
Anzlov's Dept. Store
6214 ST. CLAIR AVE.

DELO DOBIJO ZENSKO

FILE KLERKINJA
izkušnja ni potrebna
E. 72 in St. Clair okolica
5 dnevni tednik — 40 ur tedensko
Tedenska plača
THE BOWMAN PRODUCTS CO.
EX 1-7200

V NAJEM

ODRASLI DRUŽINI
se odda v najem stanovanje s 5 sobami; v okolici E. 55 St. in St. Clair Ave. Za naslov se poizve v uradu tega lista.

HIŠE NAPRODAJ

ODPRTO ZA OGLED
VSako POPOLDNE IN ZVEČER.
Nova zidana hiša, ranch tipa na 25105 Highland Rd.—6 sob. 2 prizidani garaži, lota 80x200. Se lahko takoj vselite. V zamenjavo se vzame vaša hiša v nakup.

Zidana hiša bungalow tipa, med E. 185 St. in E. 200 St., blizu trgovin, busa in šole. Vi si lahko izberete barve za sobe, ki vam ugajajo in linolej po vaši želji.

STREKAL REALTY
405 EAST 200th STREET
IV 1-1100

jo. Duhovniki so razpihovali med ljudmi prepričanje, da je to božja kazen za "brezbožno" življenje. V teh letih so postavili zunaj mesta cerkvico sv. Roka, kamor so romali še dolga leta potem, dokler je ni cesar Jožef II. spremenil v vojaško skladišče.

Med turškimi boji 1663 do 1664 je bil Ptuj torišče velikih vojaških koncentracij. Začeli so ga tudi znova utrjevati. V Sv. Gotardu pa so Turke premagali in od tistega časa jih v Ptuj ni bilo več. V spomin na to zmago je dal grof Borlski postaviti pred minoritsko cerkvijo v Ptuj Marijino soho, ki je bila v zadnji vojni s cerkvijo vred porušena.

Od 1678. do 1680. leta je v Ptuj ponovno morila kuga. Samo od 29. aprila do 16. decembra 1680 leta je umrlo 219 oseb. V presledkih je morila kuga vse do 1682. leta. Kmalu nato je zadela mesto druga nesreča. 1684. leta je izbruhnil velik požar, ki je vpepelil vse mesto in terjal 36 žrtev.

Do spojitve Ogrske z Avstrijo je Ptuj izgubil svoj strateški pomen. Po novi razdelitvi države je mesto prišlo v upravno področje med Dravo in Muro, katerega glavno mesto pa je bilo Maribor. Od takrat je ptujsko mesto, skoraj bi dejal, vse bolj nazadovalo, in danes lahko govorimo o Ptuj kot mestecu polnem starin, ki pričajo o njegovi nekdanji slavi.

Požar je v Ptuj še večkrat gospodoval. 1705. leta je uničil kar 32 hiš. Tedaj je bil tudi precej poškodovan mestni stolp, ki so ga 1792. leta meščani daro-

vali mestni cerkvi. Ta stolp še danes stoji, je ves črn, kakor bi bil pravkar požgan, vanj pa je vžidanih polno zanimivih rimskih izkopanin. Leta 1744 je pogorelo 79 hiš, zato so 1745. leta meščani postavili na bivšem Florjanskem, današnjem Kvedrovem trgu, spomenik sv. Florjanu, ki še danes stoji.

Ob koncu XVII. in začetku XVIII. stoletja je bilo v mestu zelo razvito cehovstvo. V tej dobi so imeli svoje ceh: kovači, zidarji, sodarji, tkalci, kamnoseki, krojači in čevljarji.

Leta 1785 so ustanovili v Ptuj prvo gledališko diletantsko družino in leto dni kasneje gledališče. Ob istem času je cesar Jožef II. zaprl dominikanski in kapucinski samostan. V prvem je danes Mestni muzej, v drugem pa skladišče.

1792. leta se je preselil iz Celja v Ptuj tiskar Franc Schultz. Poleg tiskarne je imel v Ptuj nekakšno čitalnico in knjižnico. Ker mu je nudil Ptuj premalo zasluga, se je po treh letih preselil v Maribor. V tem času smo dobili Slovenci dva slovenska in en kajkavski tisk, ki jih je natiskal ta tiskar, in spadajo med velike zgodovinske redkosti.

Dogodki so se vrstili: 1799. leta je korakal skozi mesto pomožni ruski kor pod generalom Suvorovom s 14.000 Kozaki in mnogimi topovi, ki je nekaj dni taboril pri Hajdini. 1805. leta je skozi mesto šlo 50.000 avstrijskih vojakov, za njimi pa je prišlo 600 Francozov, ki so mesto 10 dni držali v svojih rokah. 1836. leta je po-

morila kolera v mestu okrog 1000 oseb. 1848. leta so v Ptuj ustanovili nacionalno gardo, toda revolucija je šla mimo njih. Pri Veliki Nedelji pa je prišlo do boja med ogrskimi revolucionarji in avstrijsko vojsko, ki je revolucionarje potisnila iz dežele. Tudi kmetje in viničarji iz Slovenskih goric in Haloze so se upirali, toda njihovi upori so bili hitro zadušeni. 1864. leta so zgradili progo od Pragerskega do Budimpešte in tako se je vsaj malo pozivilo osamljeno ptujsko mesto. Leta 1896 pa je Ptuj dobil prvo gimnazijo.

Z ustanovitvijo slovenske Čitalnice leta 1863 se je zaostрил boj med priseljenimi Nemci in slovenskim prebivalstvom. Leta 1885 so Slovenci ustanovili politično društvo "Pozor" v Narodnem domu, ki so ga kupili 1882. leta. To je bil prvi slovenski Narodni dom na nekdanjem Spodnjem Štajerskem.

Nemci in njih podrepaniki nemškutarji pa so Čitalnico in druge slovenske organizacije z vsemi svojimi močmi preganjali. Ker so imeli denar in glavna mesta v občini, so v tem boju kljub močnemu odporu naprednih Slovencev začasno tudi uspevali. 1914. leta je mestna občina Čitalnico zaprla.

Nemci in ponemčeni Slovenci so si ustanovili mnogo organizacij, med katerimi jih je bilo precej vojaškega značaja. Izdajali so tudi veliko število knjig in časopisov, ki so kar preplavljali ptujsko mesto. Na vsak način so hoteli uničiti vsako slo-

vensko gibanje. Med nasprotniki slovenstva je bil najhujši Orni, sin slovenskega obrtnika, ki se je preselil v Ptuj. Ta se je dokopal do župana in kot tak zatiral vse, kar je bilo slovenskega.

13. septembra 1908. leta so se Slovenci iz Ptuja in okolice zbrali v Ptuj na skupščino Družbe sv. Cirila in Metoda. Nemci so jih napadli in v boju je bilo nekaj ljudi ranjenih. 1914. leta pa so Petra Židovnika gnali po ptujskih ulicah, kjer so ga Nemci in nemškutarji kamenjali samo zato, ker je bil Slovenec.

1918. leta pa je nad Ptujem zavihrala slovenska in jugoslovanska zastava...

Toda boj Ptujčanov še ni bil končan. Nasprotno. Zavzemal je vse širše poprišče. Poleg boja proti Nemcem, ki so vse bolj dvigali glave, se je vse bolj širil boj za pravice delovnega človeka. Delo partijske organizacije na železnici SKOJ-evske grupe na gimnaziji in v mestu, široko delovanje "Svobode," delo heroja Lacka, člana CK KPS—vse to je pripravilo slovenske delovne ljudi, da so 1941. leta krepko poprijeli puške v roke in se kljub najhujšemu nemškemu terorju borili za svojo svobodo.

Na gradiču, kjer so imeli nekoč naši dedje svoj ostrog, pa vihra slovenska zastava z rdečo zvezdo—znak svobode in oblasti delovnih ljudi mesta Ptuja.

—Delavska Enotnost
(KONEC)

ROJSTVA NA JESENICAH

Rodile so: Alojzija Bracar iz Zapuž—dečka; Marija Najč iz Jesenic — deklico; Ljudmila Beuk iz Lehar—Cerkno—dečka; Pavla Polanc iz Jesenic—dečka; Alma Kranjc iz Idrskega—dečka; Silva Kogoj iz Tolmina—deklico; Ljudmila Cvetek iz Srednje vasi—deklico; Dora Perko iz Zgoš—dečka; Pavla Pajutar iz Podbrda—dečka; Angela Spilak iz Zapuž—10—dečka; Frančiška Pešec iz Planine pod Golico—deklico; Karmela Hudovernik iz Jesenic—dečka; Ivanka Melic iz Serenice—dečka; Marija Berlik iz Jesenic—rečka; Marija Kučan iz Bleda—dečka; Vida Rožič iz Mojstrane—deklico in Nežka Bračič iz Bleda—Sela—deklico.

TEHNIČNA IZOBRAZBA V VELIKI BRITANiji

Angleška vlada bo potrošila v prihodnjih petih letih 97 milijonov funtov za zgraditev in opremo tehničnih šol in univerz. Glavni cilj tega načrta pa je za polovico povečati število študentov na tehničnih šolah in podvojiti število delavcev, ki jim bodo njihovi delodajalci dovolili med delovnim časom ukvarjati se deloma tudi s tehničnimi posli. V vladni izjavi je rečeno, da mora biti tehnična izobrazba omogočena slehernemu fantu in dekletu v Veliki Britaniji, večjo skrb pa je treba posvetiti temu vprašanju tudi v angleških kolonialnih posestih.

ZDRAVNIŠKI PREGLED PO TELEFONU

Hamburški fizik Walter Nicolai je izdelal za hamburško univerzitetno bolnišnico napravo, ki po telefonu sprejema telesne tokove bolnih ljudi. Posrečilo se mu je namreč akustično registrirati tokove, ki jih človeško uho ne dojame in ki spremljajo delovanje slehernega organa v človeškem telesu. Telesne tokove ločijo od bolnikove kože in jih snemajo, potem pa jih telefonično posredujejo v bolnišnico, kjer jih registrirajo na magnetofonskem traku. Samo poslušanje telesnih tokov niti specialistu ne omogoči natančne diagnoze. Zato te zvočne impulze spreminjajo v slike, kakor delajo zdravniške funkcije posameznih organov in njihovo obolenje. Prednost takšne diagnoze je očitna. Zdravniku namreč omogoči pregledati bolnika, ki ne more priti v njegovo ordinacijo.

19 OTROK

Ga. Arquete iz države Tennessee v ZDA je rodila devetnajstega otroka. Stara je 38 let, mož, ki je vratar v neki šoli, pa jih ima 50. Trije otroci so umrli. Oče je dejal, da so zadnji otroci še brez imen, ker je že dosedaj porabil vsa imena, ki jih je izbral. "Mogoče—je dejal—jih bom oštevilil ter jih klical prvi, drugi, tretji, deseti itd."

NAZNANILO IN ZAHVALO

Globoko potrti in žalostni src naznanjamo vsem, da nas je za vedno za pustila naša ljubljena soproga in dobra, skrbna mama in draga sestra

1893

1956

Jennie Klinek

rojena BARTOL

Zatnila je svoje mile oči dne 27. marca 1956. Pogreb se je vršil dne 30. marca iz pogrebnega zavoda Joseph Zele in sinovi na Lake View pokopališče, kjer smo jo položili k večnemu počitku v naročje materi zemlji.

Blagopokojna je bila rojena dne 1. novembra 1893 leta v vasi Travniki pri Loškem potoku. Bila je članica društva Blejsko jezero št. 27 S.D.Z. in društva Združeni bratje št. 26 S.N.P.J.

V dolžnost si štejemo, da se tem potom iskreno zahvalimo vsem, ki so položili tako krasne vence cvetja k njeni krsti. Ta dokaz vaše ljubezni do nje nam je bil v veliko tolažbo v dneh smrti.

Dalje hvala lepa vsem, ki so darovali v dobrodelne namene. Odposlalo se bo vse darovane vsote za namene, ki so bile darovane.

Srečna hvala vsem, ki so dali svoje avtomobile brezplačno v poslugi za spremstvo pri pogrebu.

Našo zahvalo naj sprejmejo vsi, ki so se prišli posloviti od nje ko je ležala na mrtvaškemu odru, in vsi, ki so jo spremlili na njeni zadnji poti na mirodvor.

Hvala predstavnikom društev, katerih članica je bila pokojna, za lepe besede v zadnji pozdrav in slovo. Zahvalo izrekamo sobratom od društev, ki so nosili krsto.

Zahvalo izrekamo tudi pogrebnemu zavodu Joseph Zele in sinovi za vzorno voden pogreb in najboljšo vsestransko poslugi.

Naj bo izrečena topla zahvala vsem, ki so pokojnico obiskali v bolnici in jo pismeno tolažili.

Razposlali smo zahvalna pisma. Ako ga pomotoma kdo ni prejel, prosimo oprostjenja, in naj isto sprejme našo stotero zahvalo.

Težak je udarec, ki nas je zadel s tem, da smo izgubili Tebe, ljubljena. Bila si zvesta družica svojem možu in ljubeča mati svojim otrokom. Bila si skrbna gospodinja in ljubiteljica cvetlic. Kruta usoda Ti je pa odrekla, da vidiš krasoto pomladi in lepoto cvetja, ki si ga Ti gojila. Spominjali se Te bomo vedno z ljubeznijo in hvaležnostjo v naših srcih, dokler bodo utripala.

Spavaj mirno—snivaj sladko večni sanj!

Zalujoči:

JOSEPH, soprog
ALBERT, sin
ELSIE HOMOVEC, hči
FRANCES, sinaha
EDWARD HOMOVEC, zet
RICHARD, KATHLEEN in GILL, vnuki
MARY STRAZISAR, sestra
in sorodniki

Cleveland, Ohio, dne 24. aprila 1956.

1884-1955

V blag spomin

prve obletnice smrti našega ljubljene in nikdar pozabljenega soproga in očeta, starega očeta in brata

John Paulich

ki je za vedno zatnil
svoje drage oči dne
25. aprila 1955.

Zivljenje polno trpljenja je, ko pride smrt pa končano je vse; zdaj snivaš tam v tistem grobu življenja trpljenja, zdaj rešen si Ti.

Tam v raju pa prosi zdaj Boga, da življenje vsem naj mirno da. Kadar pa pride blede smrt tedaj nebeški raj naj bo vsem odprt.

Saj sveta vera nas tolaži, da se spet enkrat snidemo; kjer ni joka ni bolesti, kjer je sreča in mir doma.

Zalujoči:

STEPHANIA, soproga
sinovi in hčere
zette in sinake
vnuki in vnukinje
bratje in sestre
ter sorodniki tu in
v stari domovini

Los Angeles, Calif.-Cleveland, Ohio, dne 24. aprila 1956.

RAZPIS SLUŽBE

Direktorij
Slovenskega delavskega doma
15335 WATERLOO RD. CLEVELAND 10, OHIO

OSKRBNIK A

Tedenska plača in prosto stanovanje 5 sob.

Za nadaljne informacije pokličite:

IV 1-5378 — KE 1-4417 — RE 1-2014

Za direktorij Slov. delavskega doma

VINCENT COFF, tajnik

NAŠ MAČEK

To je bil tisti maček, ki smo ga imeli, ko sem bil še majhen. Bil je pri hiši, odkar se spominjam, in še dolgo potem, ko sem že hodil v šolo. Pravzaprav je bila to mačka, a za nas otroke in odrasle je bil vedno le "naš maček." Zato ga bom tudi jaz tako imenoval. Drugega imena ni imel. Le če smo ga klicali, smo mu rekli tudi "muc" ali "tujc."

Ni bil kak razvajenček ali povajenec z mehko, belo dlacico, ki bi polegaval na peči in prežal na posladke. Bolj je bil suhljat kot rejen, kožu pa mu je bil tako pisan, da ga jeseni nisi ločil od strnišča. Trdili so, da je bolj pameten kot jaz, četudi sem že poznal abecedo in znal šteti do sto. Bolj kot jaz—to rad priznam—si je zapomnil, kaj sme in česa ne sme. Tega ga ni bilo treba vedno posebej učiti.

Ptice je pustil v miru, odkar je bil za ujetu sinico okusil šibo. Pozimi, ko je babica včasih spustila piščance v izbo, so mu od poželenja po njih trepetale ustnice in brki. A premagoval se je, obrnil glavo proč in zamižal, kakor da bi hotel reči: "Mar mi je zanje!"

Ni pustil, da bi se z njim igrali. Takoj nam je pokazal kremplje in zobe. Le najmlajši, smr-kavčki, so ga smeli kdaj povleči za ušesa in za rep. Ničesar jim ni storil; vedel je, da še nimajo pameti.

Kadar je ujel miško, jo je prinesel in položil na tla pred

babico. Mislite, da se je hotel s tem pobahati? Ne! Vedel je, da bo za pohvalo in plačilo dobil žlico mleka.

Naš maček—kar je res, je res—ni bil čisto brez napake; rad je polizal kaj sladkega. Nekoč je vtaknil glavo v prsten lonček z ozkim robom, v katerem je bilo nekaj žgancev in mleka. Toda—joj, glava je šla noter, ven pa ni hotela. Pomagal si je s tacio, a nič, lonček mu je trdno tičal na glavi. Prestrašen je planil z ognjišča. In ves oslepljen—saj je imel oči v lončku—je butnil ob steno. Lonček se je razbil, maček pa iz veže na drevo, kakor da mu je nesreča še vedno za petami. . . . Od tistega dne se ni izogibal le lončkov, temveč tudi ognjišča . . .

Dvakrat na leto—spomladi in jeseni—smo imeli otroci veselje z mladimi mačicami. Vedno sem bil prvi, ki sem iztaknil njihovo gnezdo. Našel sem ga kje na kupu sena, visoko pod streho. Mačice, skoraj vedno štiri, so bile že spregledale. Ljubke kot igračke se niso dale prijeti, z adenski so se umikale in jezno pihale.

"Kje je mačje gnezdo?" me je vprašal ded.

Vedel sem, kaj to pomeni. Od štirih mačic sta bili dve obsojeni na smrt. Kaj bi s tolikimi mačkami pri hiši? Dve sta ostali, včasih tudi samo ena. Z njo smo se igrali, dokler je ni odnesla

soseda. A mi bi hoteli, da bi vse ostale pri nas in bile vedno tako majhne in ljubke.

Na dedovo vprašanje bi bil najrajši zmolčal, da vem za mačice. Lahko bi bil tudi rekel, da jih je mačka odnesla drugam. To se je včasih že zgodilo, če sem jih preveč pogosto plašil in nadlegoval. A tudi to bi nič ne pomagalo. Ded bi mi rekel, naj jih poiščem.

Zlezel sem na seno in prinesel dva, ki se mi nista zdela najlepša. Ded je vzel vsakega v eno roko in odšel z njima skozi sadovnjak proti gozdu. S tesnim srcem sem gledal za njim . . .

"Kam ste jih nesli?" sem ga vprašal, ko se je vrnil.

"Lisicam," mi je odgovoril.

Maček je nekaj dni potr in zbežan hodil okrog, kakor da nekaj išče. Potem je pozabil, da je imel štiri mladiče. Hodil je na lov; mucka, ki sta mu ostala, pa sta se igrala in rasla . . .

Naš maček je bil dober lovec. Menda med mačkami ni bilo boljše. V jeseni je prinašal miško za miško, njegova miza je bila vedno bogato pogrnjena. Včasih je ujel tudi kako večjo žival . . . Kar ni mogel ali hotel pojesti, je odlagal v svojem gnezdu, kjer je spal. Gnezdo pa sva imela skupno.

Spal sem najrajši v senu. V kup sem naredil luknjo, v katero sem vsak večer zlezel z nogami naprej. Tedaj je bil maček navadno še na lovu. Prihajal je pozno v noč, ko sem že trdno spal, in se zvil k mojim nogam . . . A pogosto, ko sem se zvečer iztegnil, so mi gola stopala zadela ob kaj kosmatega. Saj sem vedel, da je to kak plan, ki ga je prinesel maček; vendar sem se nemilo zdrnil in potegnil kolena pod brado.

Vsako jutro sem preiskal ležišče. Včasih sem potegnil na

dan kakega polha ali veverico, včasih tudi podlasico. In nekoč—mladega zajčka.

Ta zajček—in morda še kateri—je bil našemu mačku v pogubo. Lovec Tonče, ki je nosil velike, sabljaste brke, ga je vzel na piko. Nekoč je prišel v našo hišo, kadil pipo in pisano gledal muca, ki je sedel na peči.

"Dobrega mačka imate," je spregovoril. "Vedno ga vidim na gmajni."

"Da," je potrdila babica. "Ni slab. Miši polovi nič koliko."

"Samo miši?" je vprašal Tonče.

Že sem odprl usta, da bi rekel v mačkovo pohvalo: "Prinesel je tudi mladega zajčka." A kakor da je babica slutila mojo namero, me je tako ostro pogledala, da mi je jezik kar primrznil v ustih.

"Kakšno divjačino neki!" je rekla lovecu. "Kakšnega polha zadavi, to je res. Zakaj jih pa ti ne streljaš?"

Babica je Tončetu pogosto očitala polhe, ki so nam v jeseni uničevali sadje.

"No, no," je zagodel lovec, a mačka ni izpustil iz oči. "Če ga zalotim se bova pomenila," je zagrozil.

Kmalu potem je maček izginil. Ponoči ga ni bilo več v moji luknjo v senu. Zaman ga je čakala lesena skledica z jedjo. Nič več ni prinašal miši in jih babici polagal pred noge.

"Morda ga je lisica," je menil ded.

"Lisica!" je dejala babica in trdo stiskala ustnice. "Lisica na dveh nogah."

Z lisico na dveh nogah je mislila lovec.

Lovec nikoli nisem posebno maral, poslej pa sem jih kar pisano gledal. A to mi ni vrnilo mačka. Hudo mi je bilo po njem.

Hiša se mi je zdela nekaj časa pusta in prazna. Nisva si bila samo znanca, z leti sva si postala prijatelja. Koliko let je preteklo od takrat, a se še danes pogosto spominam nanj. Vidim ga, kako v pisanem kožuhi sedi na robu peči in gleda, kakor da nekaj razmišlja . . . Toliko spominov na svojo mladost sem že napisal, zato mislim, da bi ne bilo prav, celo krivično bi bilo, če bi bil njega pozabil.

France Bevč.

DRUŠTVENI KOLEDAR

APRILA

29. aprila, nedelja — 40-letnica pevskega zbora Zarja v S.N.D., St. Clair Ave.

MAJA

5. maja, sobota — Ob 9.30 dop. — Nadzorni odbor P. S. pregleda poslovne knjige gl. taj., Relifnega in Prosvetnega odbora. Popoldne. Seja celotnega kl obdora Prog. Slov. Amerike v A.J.C. na Recher Ave.

6. maja, nedelja. "Progresivni Dan" — Konferenca ob 9. uri dop. in pop. v mali dvorani A.J.C. Poleg zastopnic so dobrodošle vse članice organizacije s pravico do nasvetov, predlogov in glasovanja.

Zvečer ob 6. uri. Večerja, program in zabava s plesom v spodnji dvorani A.J.C.

6. maja, nedelja — Koncert in scenični prizor "Srce in denar" priredi zbor Triglav v Sachsenheim dvorani, 7001 Denison Ave. Po programu zabava v Domu zapadnih Slovencev, 6818 Denison Ave.

20. maja, nedelja — Kokošja večerja Gospodinjkega odbora A.J.C. na Recher Ave.

20. maja, nedelja — Piknik Farmskega odbora na farmi SNPJ.

27. maja, nedelja — Piknik Zenskega odbora na farmi SNPJ.

30. maja, sredo — Piknik kluba Ljubljana na farmi S.N.P.J.

JUNJA

3. junija, nedelja — Piknik podr. št. 14 S.M.Z. na St. Joseph's farmi.

3. junija, nedelja — Piknik Atletične lige SNPJ na farmi SNPJ.

10. junija, nedelja — Piknik društva Strugglers št. 614 SNPJ na farmi SNPJ.

17. junija, nedelja — Piknik društva Mir št. 142 SNPJ na farmi SNPJ.

24. junija, nedelja — Piknik društva Vipavski raj št. 312 SNPJ na farmi SNPJ.

JULIJA

1. julija, nedelja — Piknik Federacije društev SNPJ na farmi SNPJ.

4. julija, sredo — Piknik krožka št. 3 P. S. na farmi S.N.P.J.

4. julija, sredo — Piknik krožka št. 1 Prog. Slov. na farmi S.N.P.J.

4. julija, sredo — Piknik Progresivnik Slovenk na farmi S.N.P.J.

8. julija, nedelja — Piknik krožka št. 1 P. S. na farmi SNPJ.

15. julija, nedelja — Piknik društva V boj št. 53 SNPJ na farmi SNPJ.

22. julija, nedelja — Skupni izlet vseh podružnic S.M.Z. na Louis Zgonc farmi.

22. julija, nedelja — Piknik društva Združeni bratje št. 26 SNPJ na farmi SNPJ.

29. julija, nedelja — Piknik zbora Slovan na Lampetovi farmi na Bishop Rd.

29. julija, nedelja — Piknik društva Cleveland št. 126 SNPJ na farmi SNPJ.

AVGUSTA

5. avgusta, nedelja — Družinski piknik podr. št. 8 S.M.Z. na Louis Zgonc farmi.

5. avgusta, nedelja — Piknik društva Svoboda št. 748 SNPJ na farmi SNPJ.

12. avgusta, nedelja — Piknik društva Utopians št. 604 SNPJ na farmi SNPJ.

19. avgusta, nedelja — Piknik društva Euclid Pioneers št. 158 SNPJ na farmi SNPJ.

26. avgusta, nedelja — Piknik društva Comrades št. 566 SNPJ na farmi SNPJ.

SEPTEMBRA

2. sept., nedelja — Piknik društva Lipa št. 129 SNPJ na farmi SNPJ.

9. sept., nedelja — Piknik Zenskega odbora na farmi SNPJ.

16. sept., nedelja — Piknik društva Spartans SNPJ na farmi SNPJ.

23. sept., nedelja — Piknik Slov. zadržne zveze na farmi SNPJ.

30. sept., nedelja — Vinska trgatev Farmskega odbora na farmi SNPJ.

OKTOBRA

7. oktobra, nedelja — Večerja in ples podr. št. 41 S.Z.Z. v S.D.D., Waterloo Rd.

13. oktobra, sobota — 35-letnica društva Collinwoodske Slovencev št. 22 S.D.Z. v Slov. domu na Holmes Ave.

13. oktobra, sobota — Ples NYC

Sheet Metal Workers v S.D.D., Waterloo Rd.

20. oktobra, sobota — Večerja in ples društva Washington št. 32 Z.S.Z. v S.D.D., Waterloo Rd.

28. oktobra, nedelja — Koncert zbora Zarja v Slov. nar. domu, St. Clair Ave.

28. oktobra, nedelja — 35-letnica društva Združene Slovencev št. 23 S.D.Z. v S.D.D., Waterloo Rd.

NOVEMBRA

3. novembra, sobota — Zabavni večer in ples skupnih podružnic S.M.Z. v Slov. domu na Holmes Ave.

4. novembra, nedelja — Koncert in ples Mlad. zbora v S.D.D., Waterloo Rd.

11. novembra, nedelja — Prireditelj društva V boj št. 53 S.N.P.J. v obeh dvoranih S.D.D., Waterloo Rd.

IŠČE SE ŽENSKO

za splošno delo v gostilni, od 9. zjutraj do 4. popoldne.

Vpraša se na 1657 ST. CLAIR AVENUE (vokal E. 17 St. in St. Clair Ave.)

The Savings Bond that went through the wringer — without shrinking!

There's no doubt about it. The modern automatic washer does a pretty thorough job on a Savings Bond. But it takes more than dampness, decolorants, or detergents to destroy its value as this story illustrates.

The above photograph shows what happened when a U. S. Savings Bond, left by mistake in a man's shirt pocket, went through the family washing machine. It looked like a real blue Monday for that Bond-owning family—until they told their story to the U. S. Treasury. The Government replaced the Bond. The family, realizing more than ever the value and safety of Bond ownership, stepped up their Bond-buying program. And they all lived happily ever after.

This true story illustrates why Bonds are said to be "Safer than Cash." Each year the Treasury replaces thousands of Bonds lost either through carelessness or through the whims of nature. Every major flood, tornado, explosion or fire brings a wave of applications for Bond replacement.

So here's something to remember. Any of your Savings Bonds that are lost, stolen or destroyed will be replaced by the United States Treasury without charge.

U. S. Savings Bonds are not only safer than cash but one of the best investments you can make. You can be sure of the principal, sure of the returns (an average 3% interest when held to maturity)—and sure of the future when you invest regularly in Savings Bonds.

So start investing in Savings Bonds today—either on the Payroll Savings Plan where you work or at your bank. That's the safe and sure way to clean up.

FOR THE BIG THINGS IN YOUR LIFE—BE READY WITH U. S. SAVINGS BONDS

The U. S. Government does not pay for this advertising. The Treasury Department thanks for their patriotic donation, the Advertising Council and

ENAKOPRAVNOST

CHICAGO, ILLINOIS
FOR BEST RESULTS IN ADVERTISING
CALL DEarborn 2-3179

MALE HELP WANTED

ENGINEERS

KAISER ENGINEERS OF CALIFORNIA

NEEDS

Engineers -- Designers Draftsmen STRUCTURAL

3 or more years' experience required in concrete and steel structures of heavy industrial type.

PIPING DESIGN

3 or more years' experience in mechanical and process piping in refinery or chemical plants required.

ELECTRICAL DESIGN

1 or more years' experience in conduct layout industrial and commercial power and lighting.

INSTRUMENTATION

3 or more years' experience in design of mechanical hydraulic, electrical or combination for industrial plant installation.

DETROIT INTERVIEWS
Phone: WOODWARD 3-1913

CLEVELAND INTERVIEWS
Phone: PROspect 1-5247

TOLEDO INTERVIEWS
Phone: CHerry 1-9500

ST. LOUIS INTERVIEWS
Phone: STerling 1-6290

PITTSBURGH INTERVIEWS
Phone: EXpress 1-1100

KANSAS CITY INTERVIEWS
Phone: VICTOR 2-6580

INDIANAPOLIS INTERVIEWS
Phone: MEIrose 6-6401

If you are unable to arrange an interview, please forward a complete resume outlining your experience and salary requirements.

All replies held in strictest confidence.

KAISER ENGINEERS

DEPARTMENT "S"
Division of Henry J. Kaiser Co.
1924 BROADWAY
OAKLAND, CALIFORNIA

CHICAGO, ILLINOIS

MALE HELP WANTED | MALE HELP WANTED

- SWITCHMEN
- FLAGMEN

(Vicinity West Side Hawthorne)
Must Have 20-20 Vision on
All Above Jobs
High School Graduates
Age 18-40
Apply Room 101
109 E. Roosevelt Rd.
ILLINOIS CENTRAL
RAILROAD

YOUNG MAN

17-18 years old, to do general office work. Permanent position; 5 day week.

VAUGHAN SEED CO.
601 W. JACKSON

1 block West of Union Station

Electrical Project Engineer

We require an electrical engineer with at least 8 years experience in rectifiers and electrical installations in connection with aluminum reduction plant.

Please send detail resume standing salary requirements.

KAISER ENGINEERS

Dept. S

Division of Henry-Kaiser Co.

1924 Broadway
OAKLAND, CALIFORNIA

SALESMEN Intangibles

Who want to Earn \$10,000 to \$15,000
EXCEPTIONAL OPPORTUNITY FOR
AGGRESSIVE SALESMEN
35-55

CONTINUING EXPANSION
requires additional Representatives to analyze Management Problems and present solutions through our Company's Services. Dignified, varied and challenging types of work to men who can "CLOSE" a sale for our Management Service with top level executives.

Proven record of sales accomplishment is essential.
Travel mid-continent area; Car not necessary.
Travel expenses plus living allowances paid.
Salary, commission and bonus plan.

IMMEDIATE OPENINGS

Phone for Appointment

Financial 6-3460

George S. May Co.

205 West Wacker Drive
Chicago 6, Illinois